

”HERREN är den rätte krigsmannen”

Vi ska ta upp två saker som är svåra att förstå för oss vanliga bibelläsare och som fått trons fiender att kritisera Gud för att vara en grym och omoralisk tyrann. Det är folkmordet som skedde under Josuas ledning när Israels folk intog Kanaans land och det är hämndpsalmerna i Psaltaren, särskilt psalm 137 som är en saligprisning till den som får döda barnen i Babel. Evolutionister som Richard Dawkins har länge anklagat Bibelns Gud för att vara en blodtörstig tyrann, bland annat på grund av dessa ställen. Varför vi tar upp dessa ämnen nu är för att islamistisk terrorism har gjort att man börjat observera religiös radikaliserings. I vårt land är det inte politiskt korrekt att kritisera islam. Det kallas islamofobi eller hets mot folkgrupp. Däremot verkar det politiskt korrekt att säga att religiös radikaliserings är en riskfaktor för terrorism. Även om det är islamistisk terrorism som är aktuell just nu så framhålls det att kristendomen har en lika blodig historia som islam. Man nämner då korstågen och inkquisitionen. För att inte tala om allt våld som Gamla testamentets Gud befallt. Slutsatsen blir att all religion får samma resultat när anhängarna radikaliserar, då blir följden intolerans med risk för förtryck av oliktänkande.

Muslimar är människor, islam däremot en ideologi, ett tankesätt, en föreställningsvärld. Muslimar är människor som Gud uppehåller med goda gåvor varje dag på samma sätt som han gör med oss och som är dyrt återlösta med Kristi blod. Vår uppgift är att bemöta dem med all vänlighet och respekt och be för dem. Islam däremot är en ideologi som vi måste ha rätt att kritisera. De flesta muslimar får till sig koranens budskap och traditionerna om Muhammed genom imamernas filter. Muslimar är inte vana att själva söka svar direkt i koranen, de flesta förstår inte ens språket. Men med tillgången på internet så ligger nu koranen och traditionerna om Muhammed öppet sökbara för alla i översättning, på sunnah.com. Det har gjort att framför allt unga muslimar börjat gå direkt till texterna om är normativa för deras religion. När det utförs våldshandlingar i islams namn blir nog de flesta muslimar minst lika förskräckta som alla andra. Frågan uppstår då om våldet är förenligt med islam? Den som går direkt till islams källor finner att religionen är precis så våldsam. En reformation av islam där man går tillbaka till de ursprungliga källorna: koranen och sunnah, får ofelbart våld som resultat. Muhammeds missionsbefallning, den nionde suran, sänder ut de muslimska trupperna med svärd. Islams tidiga historia bekräftar detta. När Muhammed dog fanns det knappast någon jude eller kristen kvar på hela den arabiska halvön. Inom hundra år efter Muhammeds död hade de muslimska generalerna med våld erövrade hela Nordafrika, som tidigare var kristna länder. I väster stod de muslimska trupperna en bra bit in i Frankrike och i öster hade de nått fram till Indien och Kina. Muhammeds missionsbefallning förhålls svärdet i hög grad.

Jämför detta med hur Jesus sänder ut sina trupper med inget annat verktyg för sin uppgift än evangeliets budskap i ord och sakrament. Under de första trehundra åren spreds kristendomen med evangeliets kraft trots yttre förföljelse. De första kristna utövade inte våld utan led våld. Fram till dess att kristendomen blev statsreligion utkämpades inte en enda väpnad kamp i kristendomens namn.

Jesus är vår förebild och han är radikal på sitt sätt. Han har lärt oss att inte ens försvara oss själva: *Om någon slår dig på ena kinden, vänd då också andra kinden till. Och om någon tar ifrån dig manteln, så låt honom ta tunikan också.* I Getsemane fick Petrus lära sig att sticka svärdet i skidan, att inte ta till vapen. Jesus gjorde inget för att försvara sig själv, men han bad för de sina. Från korset bad han att Gud skulle förlåta dem som korsfäste honom. I Jesu efterföljd bad Stefanus om samma sak för dem som stenade honom. Jesus har lärt oss älska våra fiender och be för dem. Det finns inget utrymme för den nytestamentliga kyrkan att ta på sig Josuas uppgift att med svärd verkställa Guds straff över obotfärdiga syndare.

Det är lätt att ge svar på argumenten om korstågen och inkquisitionen. När påven Urban den andre manade till korståg mot de muslimska trupperna så ska vi komma ihåg att de redan med militär makt erövrade två tredjedelar av den kristna världen. I grunden var korstågen ett försvarskrig. Men påvens maning till krig skedde inte på Bibelns grund, utan tvärt emot vad Bibeln lär om kyrkans uppgift eller biskoparnas makt. Det är statens uppgift att försvara landet och säkra medborgarna mot våld och övergrepp. Urban den andre hade heller inget mandat att lova avlat och himmelriket åt alla som dog i korstågen. Det var däremot något som kaliferna motiverade de muslimska trupperna med helt i enlighet med koranen och sunnah. När kaliferna manade till *jihad*, alltså ett religiöst krig för att utvidga islams dominans eller skapa terror bland otrogna, då skedde det helt i enlighet med koranen och sunnah, traditionen.

Det är samma sak med inkquisitionen. Den nytestamentliga kyrkan kan utesluta från nådemedlen uppenbara syndare, men inte fängsla, tortera och avrätta dem. Det enda vi kan säga är att när kyrkan förföljer, torterar, fängslar och avrättar oliktankande så sker det inte på Bibelns grund utan tvärt emot Bibeln.

Men vi måste också kunna ge svar på argumentet att Gud är en grym Gud med hänvisning till folkmordet som Josua utförde. Det skedde på Guds befallning, det är helt klart. Befallningen var denna: *Men i de städer som tillhör dessa folk och som Herren, din Gud, ger dig till arvedel skall du inte låta något som andas få leva. 17 Du skall ge dem till spillo: hetiterna och amoreerna, kananeerna och perisseerna, hiveerna och jebusiterna, så som Herren, din Gud, har befallt dig.* Detta läser vi i 5 Mosebok 20:16-17. Stycket är egentligen ett undantag i de vanliga krigslagarna.

Josuas tjänst sammanfattas så här i Josua tionde kapitel: *Så erövrade Josua hela landet, Bergsbygden, Negev, Låglandet och Bergsslutningarna och slog alla kungar där; ingen lät han komma undan. Han gav till spillo allt som andades, så som Herren, Israels Gud, hade befallt. 41 Josua slog allt som fanns mellan Kadesh-Barnea och Gaza, liksom hela landet Gosen ända till Gibeon. 42 Alla dessa kungar och deras land intog Josua på en gång, ty Herren, Israels Gud, stred för Israel.*

I dessa texter stöter vi på begreppet ”tillspillogivning”. Det är en teknisk term som innebär att någon eller något tillhör Herren och är ämnat till att dödas eller förstöras. I det land som Josua intog var allt levande tillspillogivet, allt som andades skulle dödas, män, kvinnor, barn och djur. Det ger upphov till frågor. Var det moraliskt riktigt av Gud att ge en sådan befallning? Var det moraliskt riktigt av Josua att lyda en sådan befallning? Ja, Bibeln ger i alla fall ett entydigt svar. Josua kallas Herrens tjänare och Bibeln ger honom ett positivt vitsord: *Israel tjänade Herren, så länge Josua levde och så länge de äldste levde, de som var kvar efter Josua och som visste om alla de gärningar Herren hade gjort för Israel.* Hur ska vi förstå detta? Ja, för att förstå detta tror jag vi måste ge en översikt över HERRENS krig från början till slut och sätta in oss själva som stridande part i rätt sammanhang.

Krig och död kom in i skapelsen som en följd av människans synd. När skapelsen blev fullbordad rådde fullkomlig fred. Det heter i skapelseberättelsen: *Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott.* Bibeln talar kortfattat om ett syndafall bland änglarna. Djävulen svepte med sig en tredjedel av den himmelska härskaran i sitt fall om vi får tolka Uppenbarelseboken 12:4 på det sättet. Det är i alla fall fråga om en enorm fientlig här som står till Djävulens förfogande: *furstar, makter, världshärskare i mörkret och ondskans andemakter i himlarymderna* (Ef 6:12). Ständigt andligt krig, mord, jordiska sammandrabbningar och nationella krig, blev resultatet av denna kosmiska konflikt. Syndafallet förde in hat och död i världen, precis det Gud varnat för när han gav Adam budet att inte äta av frukten på kunskapens träd. Mänskligheten visade snabbt sin syndfullhet genom det första brodermordet, Lemeks oproportionerliga hämndlystnad, och att jorden uppfylldes av våld till den grad att Gud ångrade att han gjort människorna på jorden. Människan är av naturen fientlig mot Gud och benägen till konflikt med sina medmänniskor, individer emellan och folk mot folk.

Konflikter kommer att blossa upp syndfulla människor emellan så länge de lever här i världen där Djävulen verkar. Det sägs till och med att hela världen är i den Ondes våld. Djävulen är en mördare från begynnelsen. Han är alla mördares fader och fortsätter ständigt att föda hat och våld. Kristus har förutsagt att vi kommer att få höra stridslarm och rykten om krig ända till den yttersta dagen. Jesus säger att ”sådant måste hända” (Matt 24:6). Kringen kommer inte att upphöra förrän Jesus kommer

tillbaka i härlighet för att slutligen kasta djävulen som förlett människorna i sjön av eld och svavel.

Herrens krig innebär frälsning för Guds utvalda folk. För det jordiska Israels skull förde Gud ett nationellt krig under en begränsad tid i världshistorien. Det skedde för att det skulle finnas ett folk, ett land och en plats för Frälsarens födelse. Men Gud vann det andliga kriget till frälsning för både gamla och nya testamentets folk genom Jesu död på korset och hans uppståndelse på tredje dagen. Utan HERRENS krig skulle mänskligheten vara dömd till evig död i helvetet. HERRENS krig gjorde det möjligt för Israel att ärva landet där Frälsaren skulle födas och Kristi seger på korset har öppnat himlen för oss så att vi kan ärva de nya himlar och den nya jord Gud ska skapa.

Direkt efter syndafallet agerade Gud för att förstöra den allians som Satan slutit med Adam och Eva. Krig var nödvändigt för att återlösa den syndfulla mänskligheten. För att försona den syndfulla mänskligheten med sig själv var det nödvändigt att etablera ett tillstånd av öppen och permanent fiendskap mellan ormen och kvinnan och mellan ormens avkomma och hennes avkomma: *Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din avkomma och hennes avkomma. Han skall krossa ditt huvud och du skall hugga honom i hälen.* På detta sätt förklarade Gud krig, ett krig som skulle kulminera med Kristi korsfästelse som gjorde djävulens gärningar om intet och som resulterade i att syndare blev förklarade rättfärdiga.

Gud satte fiendskap mellan ormen och kvinnan, mellan ormens avkomma och kvinnans avkomma. Kriget skulle alltså involvera hela mänskligheten men vändpunkten i det blodiga kriget skulle komma när den specielle ”kvinnans avkomma” skulle krossa ormens huvud men själv bli huggen av ormen i hälen. Det är löftet om Kristus. I gamla testamentet kallas han Befälhavaren för HERRENS här som står där med sitt svärd draget. I nya testamentet skildras han som ryttaren på den vita hästen som drar ut som segerherre för att segra. Han sitter på Guds högra sida och regerar över alla jordiska konflikter och alla andliga krig mot mörkrets makter för att Guds frälsningsplan ska fullbordas. Han är vår fred. *Gud beslöt att låta hela fullheten bo i honom 20 och genom honom försona allt med sig själv, sedan han skapat frid i kraft av blodet på hans kors – frid genom honom både på jorden och i himlen.* (Kol 1:19,20).

Det första kriget i större skala som skildras i Bibeln var när fyra kungar under ledning av Kedorlaomer, kungen i Elam drog ut mot fem kungar som gjort uppror, bland andra kungarna i Sodom och Gomorra. I kriget togs krigsbyte från Sodom och Gomorra, bland andra fördes Abrahams brorson Lot bort med familj och alla ägodelar. Gud var med Abraham så att han med 318 av sina mest betrodda män kunde förfölja de fyra kungarna, slå dem och rädda Lot med familj och ta tillbaka allt

krigsbyte. Efter detta blev Abraham välsignad av Melkisedek, kungen i Salem, som samtidigt var präst åt Gud den högste och därmed en förebild till Kristus.

Välsignelsen löd: *"Välsignad vare Abram av Gud den Högste, skapare av himmel och jord! 20*

*Och välsignad vare Gud
den Högste, som har givit dina fiender
i din hand!"*

Och Abraham gav honom tionde av allt. HERREN förde alltså detta första krig som skildras i Bibeln genom att ge fienderna i Abrahams hand.

En annan variant av HERRENS krig ser vi i befrielsen av Israels folk ut ur fångenskapen och slaveriet i Egypten. De tio plågorna över Egypten var Guds egen attack på folkets fiender. När folket var trängda mellan Faraos här och havet var de nära att ge upp och återvända till slaveriet. Men Mose svarade: *"Var inte rädda! Stanna upp och bevittna den frälsning som Herren i dag skall ge er. Ty så som ni ser egyptierna i dag, skall ni aldrig någonsin se dem igen. 14 Herren skall strida för er, och ni skall hålla er stilla."* De fick se HERRENS ängel som gått framför dem ställa sig bakom dem, likaså molnstoden som gått framför dem placerade sig mellan egyptierna och israeliterna så att de två härarna hölls åtskilda. De fick se vattnet klyvas så att de kunde tåga torrskodda igenom. De fick se Faraos här bli fast mellan vattenmassorna för Gud lät hjulen falla av deras vagnar. Sedan återvände vattenmassorna. Herren förde själv kriget. Efter detta sjöng Mose: *HERREN är den rätta krigsmannen, HERREN är hans namn (2 Mos 15:3).*

Josuas erövring av landet visar flera tecken på att det är HERRENS krig. Eftersom lagstiftningen för detta krig i Moseböckerna utgör ett undantag från krigslagarna så är det inte ett nationellt krig i egentlig mening. Det är Guds straffdom över folk som fyllt sina synders mått. Vi ska strax komma till detta. Här ska vi nämna tecknen på att det är HERRENS krig. I slutet av Josuas bok säger Herren så här till folket: *När ni hade gått över Jordan och kommit till Jeriko, gav sig Jerikos invånare i strid med er, och det gjorde också amoreerna, perisseerna, kananeerna, hetiterna, girgaseerna, hiveerna och jebusiterna. Men jag gav dem i er hand. 12 Jag sände panik framför er, och därigenom jagades amoreernas båda kungar undan framför er, men inte genom ditt svärd eller din båge.*

Strax efter att israeliterna gått över Jordan uppenbarade sig Befälhavaren för HERRENS här för Josua. Vi tror att det är HERRENS ängel, eller den preinkarnerade Kristus. Situationen var mycket lik uppenbarelsen av HERRENS ängel för Mose i den brinnande busken. Josua visste först inte vad det var fråga om när han lyfte blicken och såg en man stå framför sig med draget svärd i sin hand. *Då gick Josua fram till honom och frågade honom: "Tillhör du oss eller våra fiender?" 14 Han svarade: "Nej, jag är befälhavare över Herrens här och har nu kommit hit."* Alltså fel

fråga. Frågan gällde inte på vilken sida Befälhavaren för HERRENS här stod utan på vilken sida Josua och folket stod. På vilken sida står du? Josua tog i slutet av sin tjänst upp frågan inför hela folket: *välj i dag vem ni vill tjäna, antingen de gudar som era fäder tjänade, när de bodde på andra sidan floden, eller de gudar som dyrkas av amoreerna, i vilkas land ni själva bor. Men jag och mitt hus, vi vill tjäna Herren ."* Sedan Befälhavaren för HERRENS här presenterat sig föll Josua ner till jorden på sitt ansikte, tillbad och sade till honom: *"Vad har min herre för budskap till sin tjänare?"* 15 Befälhavaren över Herrens här sade då till Josua: *"Tag skorna av dina fötter, ty platsen där du står är helig."* Och Josua gjorde så (Josua 5:13-15).

Sedan visade det sig att Befälhavaren verkligen förde befälet över HERRENS här. Inför varje sammandrabbning stärkte han Josua med sina löften och angav taktiken: exempelvis hur de skulle tåga runt Jeriko, hur de skulle lägga sig i bakhåll för att inta Ai, att de skulle skära hälsenorna av fiendens hästar och bränna deras vagnar. Befälhavaren mönstrade själva naturen som stridande part, han stoppade Jordans flöde så att hären kunde komma över, lät hagelstenar falla över de fem amoreiska kungarnas här som dragit upp mot gibeoniterna, i samma veva lät han solen och månen stå stilla tills folket tagit hämnd på sina fiender. Det blev uppenbart att detta var HERRENS krig.

Vi har sett hur Gud förklarade krig mot djävulen och hans anhang och hur Gud för krig till sitt folks frälsning. Men det finns en annan sida av Guds krig som blir särskilt tydlig med Josuas erövring, det är HERRENS krig som ett rättvist och välförtjänt straff över människors synd.

Berättigade krig är Guds sätt att straffa dem som gör det onda. Detta är något som människor har svårt att acceptera. Det beror på att vi är syndare. Och som syndare tycker vi inte att synden behöver straffas, i alla fall inte den egna synden. Och om syndens straffas behöver det väl inte ske så våldsamt. Många människor inser inte ens att vissa handlingar är synder som är avskryvbara i Guds ögon.

För att förstå den militära erövringen av Kanaan så måste vi komma ihåg att Gud är lagens och evangeliets Gud. Han är domens och frälsningens Gud. Han förlåter överträdelse, synd och skuld men han straffar oförlåten synd, alltså sådana synder som människan inte vill erkänna, ångra eller lämna. Både dom och nåd är uttryck för Guds rättfärdighet och helighet. *Gud är kärlek* (1 Joh 4:16). *Jesu, Guds Sons blod, renar oss från all synd* (1 Joh 1:7). *Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet* (1 Joh 1:9). Men samme Gud säger: *om vi fortsätter att synda med vett och vilja efter att ha fått kunskap om sanningen, då finns det inte längre något offer för synderna, utan bara en fruktansvärd väntan på domen och en rasande eld som ska förtära motståndarna* (Hebr 10:26-27).

Gud hade tålamod med kanaanernas synd under lång tid men till slut kom straffet genom Josua och Israels här. Över fyra hundra år tidigare hade Gud kallat Abram ut ur sitt land till ett land som Gud skulle visa honom. HERREN skulle göra honom till ett stort folk och han skulle bli välsignad och bli till välsignelse. Väl i landet fick han närmare besked om att hans efterkommande skulle bo som främlingar i ett land som inte var deras. Där skulle de bli förtryckta i 430 år. Först därefter skulle de återvända till Kanaans land. Anledningen var att amoreerna ännu inte fyllt sina synders mått. Men HERREN slöt förbund med Abram och gav honom löftet att ge landet till hans efterkommande: *"Åt dina efterkommande skall jag ge detta land, från Egyptens flod ända till den stora floden, floden Eufrat: 19 keniternas, kenisiternas, kadmoneernas, 20 hetiternas, perisseernas, rafaernas, 21 amoreernas, kananeernas, girgaseernas och jebusiternas land."*

Abraham byggde altaren och åkallade HERRENS namn i Betel och Hebron, likaså åkallade han HERRENS namn vid tamarisken i Beer-Sheba. Att åkalla HERRENS namn innebar att han offentligt förkunnade allt HERREN uppenbarat om sig själv och sina gärningar och löften. Invånarna i landet, från norr till söder fick veta att HERREN skulle ge landet till Abrahams efterkommande. Om de fyllde sina synders mått så var deras dagar räknade och bestämda till 430 år. Men samtidigt fick de höra nådens ord till alla botfärdiga, att Abrahams speciella avkomling skulle bli till välsignelse för alla folk, ingen utesluten. Vad gjorde de? Omvände de sig som den stora staden Nineve när de nåddes av Jona budskap. Nej, inte vad vi kan se, möjligtvis någon enstaka individ som skökan Rahab, eller någon stad som Gibeon. Gibeoniterna blev upptagna i Guds förbund och till och med upphöjda till tjäna i Guds hus och vid HERRENS altare.

Vilka synder gjorde att Gud till slut förklarade allt levande i Kanaan för tillspillogivet? Berättelsen om Abraham, Isak och Jakob ger oss vissa ledtrådar.

Vid ett tillfälle fick Abraham besök av tre män, en var HERREN och två var änglar. HERRENS första ärende var att lova Isaks födelse, hans andra ärende var att avslöja för Abraham vad han tänkt göra med Sodom och Gomorra. *Ropet över staden hade nått HERREN, deras synd var mycket stor* och HERREN hade tänkt fördärva staden. Abraham bad för staden och utverkade att om det fanns 10 rättfärdiga där så skulle HERREN skona staden för de tio rättfärdigas skull. HERREN sände de två änglarna för att fördärva staden. När de kom till stadsporten mötte de Lot. Änglarna hade tänkt stanna på gatan över natten men Lot övertalade dem att bli gäster i hans hus. På kvällen omringades huset av *alla män i Sodom, både gamla och unga, ingen undantagen*. De krävde att Lot skulle utlämna sina gäster till en homosexuell gruppvåldtäkt. När han inte ville utlämna gästerna och ifrågasatte deras beteende stormade de dörren. Änglarna drog in Lot och slog stadens invånare med blindhet,

förde sedan ut Lot ur staden tillsammans med hans hustru och döttrar. Sedan lät HERREN det regna eld och svavel över staden så att den blev fördärvad.

Beteendet hos Sodoms invånare verkar helt rubbat. Men det kan finnas en religiös förklaring till rubbat beteende. Det finns inga tecken på att kanaanernas gudar ställde några som helst moraliska krav på folket. Högguden El framställs som våldsam men avlägsen. Hans gemål Astarte eller Aseran var mer närvarande och framställs omväxlande som en jungfru och en prostituerad. Den viktigaste guden var ett av deras barn: Baal, stormguden som talade i åskan. Han kontrollerade regnet och därför också växtligheten. Regnet betraktades som hans sädesuttömning över landet som gjorde det fruktbart. Religionsutövningen gick ut på att stimulera honom till detta genom allehanda sexuella aktiviteter. Man kan tänka sig att den homosexuella gruppvåldtäkten som involverade alla män i Sodom var religiöst motiverad.

Ett annat spår ser i berättelsen om hur Lots döttrar skaffar sig barn genom incest med sin far. De över honom full så att han inte kan kontrollera sig. Men man kan tänka sig att själva idén om incest bar Lots döttrar med sig från Sodom. En förhållandevis stor del av Mose lagstiftning förbjuder sexuella förbindelser mellan nära släktingar. *Gör inte något sådant, så att landet spyrt ut er, liksom det har spytt ut det folk som har bott där före er (3 Mos 18:28).*

Ytterligare ett spår hittar vi i berättelsen om hur Juda övergav sina bröder och slöt sig till adullamiten Hira och tog till hustru dottern till en kanaanéisk man vid namn Sua. De fick barn, tiden gick, och Juda tog Tamar till hustru åt sin förstfödde, Er. Han var ond i HERRENS ögon och HERREN dödade honom innan de fått barn. Juda lovade att ge Tamar en yngre son till man men gjorde det inte. Då klädde hon ut sig till tempelprostituerad och satte sig vid vägen där Juda skulle komma. Hon måste ha vetat att det var en framgångsrik strategi för att komma åt Juda. Och mycket riktigt, han vek av åt sidan och frågade om han fick gå in till henne. Han visste inte att det var Tamar. På det sättet blev hon havande genom Juda. Manlig och kvinnlig tempelprostitution var en del av kanaanéisk avgudadyrkan. Att Juda övergav sina bröder och höll sig till kanaanéerna och nyttjade tempelprostituerade innebar att avgudadyrkans virus smittat löftetets linje. Det här fick Gud att agera storskaligt och när han var klar så var hela Jakobs familj isolerade både från kanaanéer och egyptier som fåraherdar i landet Gosen i Egypten. På det sättet minskade risken att det utvalda folket skulle dra fördärv över sig genom avfall till kanaanéisk eller egyptisk avgudadyrkan. Gud gjorde allt för att bevara folket för att uppfylla löftet till Abraham om avkomlingen som skulle bli till välsignelse för alla folk. Smittorisken blev också en anledning till att Befälhavaren för HERRENS här senare ledde utrotningskriget mot kanaanéerna. Det heter i krigslagarna: *Men i de städer som tillhör dessa folk och som Herren, din Gud, ger dig till arvedel skall du inte låta något som andas få leva. 17 Du skall ge dem till spillo: hetiterna och amoreerna, kanaanéerna och perisseerna,*

hiveerna och jebusiterna, så som Herren , din Gud, har befallt dig, 18 för att de inte skall lära er att bedriva alla de vedervärdigheter som de själva har bedrivit till sina gudars ära och så komma er att synda mot Herren , er Gud.

400 år senare hade amoreerna fyllt sina synders mått. De visste vad det betydde när HERREN räddade Israels folk ut ur Egypten för att sätta kurs mot Kanaan. Nu kom de för att ta deras land i besittning och verkställa det straff Gud varnat för. Abraham hade ju förkunnat för dem att Gud gett landet åt hans avkomlingar, och varnat dem för att fylla sina synders mått. Men de förhärdade sitt hjärta. Det var bara skökan Rahab och befolkningen i Gibeon som sökte HERREN - de andra sökte strid. I 3:e Mosebok kapitel 18 och 20 samt i 5 Mosebok 18 har finner vi listan på de synder vars mått nu var fyllt.

3:e Mosebok 18 börjar med att förbjuda incest, sexuella förbindelser mellan nära släktingar. Och fortsätter sedan så här: *Du skall inte offra någon av dina avkomlingar åt Molok. Du skall inte ohelga din Guds namn. Jag är Herren . 22 Du skall inte ligga med en man som en man ligger med en kvinna. Det är avskyvärt. 23 Du skall inte ligga med något djur, så att du genom det blir oren. Inte heller skall en kvinna ställa sig framför ett djur för att para sig med det. Det är naturvidrigt. 24 Ni skall inte orena er med något av detta, ty med allt sådant har de hednafolk orenat sig som jag driver bort för er. 25 Genom detta har landet blivit orenat, och jag har straffat det för dess missgärning, så att landet har spytt ut sina invånare.*

Utbredd homosexualitet var en av synderna, att män låg med män och kvinnor låg med kvinnor. Det är en synd mot själva skapelseordningen. Gud har skapat människan till man och kvinna och han har instiftat äktenskapet som en innerlig livslång förening mellan en man och en kvinna. Inte alla är dugliga för äktenskap men för de flesta är det Guds mening med våra liv att vi ska leva i äktenskap. En av Guds gåvor för äktenskapet är den sexuella gemenskapen, som bara ska finnas där - mellan en man och en kvinna som ingått äktenskap. Det är Guds design för våra liv. Där man inte erkänner det kallar man på Guds vrede.

Det sexuella våld som sodomiterna var beredda till skulle på inget sätt accepteras i dagens samhälle, inte heller incest. Men överlag tror jag dagens människor skulle visa mer förståelse för kanaanéernas sexualitet som drog över sig Guds straff än Mose varningar mot att bli hbtq-personer. (Mose förbjuder också Guds folk att bli transpersoner: *En kvinna skall inte bära manskläder, och en man skall inte klä sig i kvinnoplagg. Ty var och en som gör så är avskyvärd för Herren , din Gud.* (5 Mos 22:5) Gud vill att män ska ära honom och visa sin tacksamhet över att Gud skapat dem som män genom att också iklä sig manliga attribut. Och på motsvarande sätt vill Gud att kvinnor ska ära honom och visa sin tacksamhet över att ha blivit skapade som kvinnor genom att iklä sig kvinnliga attribut. Men vad det är växlar från kultur till

kultur genom tiderna. I vår tid lyder kristna Guds vilja genom att män går till herravdelningen när de ska köpa kläder och kvinnor till damavdelningen. Transpersoner har en könsidentitet som inte är i harmoni med Guds design och vilja för våra liv.)

Till amoreernas syndalista hör också tidelag, alltså sexuella förbindelser med djur. Detta kan vara anledningen till att Josua fick befallning att döda allt som andades, även djuren. Till skillnad från hbtq-frågorna som vi nämnt är detta något som även dagens människor förstår är synd och brott. Tidigare var tidelag belagt med dödsstraff i Sverige, idag blir det böter eller fängelse i högst två år.

Vi har nämnt att kanaanéerna dyrkade Baal och Aseran med promiskuitet. De dyrkade också en demon från underjorden, Molok. Han avbildas som en mansfigur med tjurhuvud med öppen buk där det brann en eld. I Moloks armar lade man levande barn för att brännas upp, nyfödda och småbarn upp till fyraårsåldern. Det rörde sig om tusentals barn som på detta offrades åt avguden. Genom den utbredda tempelprostitutionen kan man tänka sig att det blev många oönskade barn. Detta sätt att bränna spädbarn levande är fullständigt vidrigt och upprörande för alla i dagens samhälle. Men själva principen att offra barn på självskhetens och den sexuella frihetens altare är inte främmande för moderna människor. I dagens Sverige offras det med säkerhet fler barn av denna anledning än bland dåtidens kanaanéer.

Går vi till 5:e Mosebok 18 så fylls syndalistan: *När du kommer in i det land som Herren , din Gud, ger dig, skall du inte lära dig att handla enligt dessa folks vedervärdiga seder. 10 Hos dig får inte någon finnas som låter sin son eller dotter gå genom eld eller befattar sig med spådom, teckentydning, svartkonst eller häxeri, 11 ingen som utövar besvärjelsekonster, ingen andebesvärjare, ingen som bedriver trolldom och ingen som söker råd hos de döda. 12 Ty avskyvärd för Herren är var och en som gör sådant, och för sådana vedervärdigheters skull fördriver Herren , din Gud, dem för dig. 13 Du skall vara fullkomlig inför Herren , din Gud. 14 Dessa hednafolk som du skall fördriva lyssnar till dem som utövar teckentydning och spådom, men Herren, din Gud, har inte tillåtit dig något sådant.* Fortsättningen på detta ställe är intressant och välbekant för de flesta. Det är det alternativ Gud har för oss - vårt enda alternativ. Det är att lyssna till den särskilde Profet Gud ska sända, en som är lik Mose. Han ska tala Guds ord till oss och vårt liv hänger på hur vi ställer oss till hans ord. Det är en profetia om Kristus.

När israeliterna under Josuas ledning tillintetgjorde kanaanéerna ärvde de ett land som inbyggarna förverkat genom sina synder. Men precis som HERREN använde israeliterna som sin armé mot kanaanéerna så skulle han komma att använda assyrierna och babylonierna mot Israel när de blev trolösa. En rest lämnade han dock kvar på grund av sitt löfte till David. Sedan använde Herren perserna för att straffa

babyloniernas högmod. När judarna inte tog emot den utlovade Frälsaren sände han romarna att förstöra Jerusalem. Därmed blev det för alltid slut med det gammaltestamentliga, jordiska Israel. Men HERREN använde judarnas fall till att samla hedningar in i sitt rike så att "hela Guds Israel" ska bli frälst, alltså denna nya skapelse som består av döpta judar och hedningar som tror på Kristus.

Det avgörande slaget i den långa krigshistorien som började när Satan ingick allians med människorna vanns i och med Kristi ställföreträdande död på korset som gottgjorde för hela världens synd och uppror mot Gud. När han låg i graven verkade det som om Satan hade segrat till slut. Men på tredje dagen gick Jesus triumferande ut ur sin grav. Paradoxalt nog segrade han genom sin död som det heter i Kolosserbrevet 2:15: *Han avväpnade härskarna och makterna och gjorde dem till allmänt åtlöje när han triumferade över dem på korset.* Guds Son uppenbarades för att göra slut på djävulens gärningar. Jesus är den starkare som bundit den starke för att plundra hans hus genom att befria människor som djävulen hållit i fångenskap.

Jesu seger på korset innebar inte att striden var över för kyrkan. Istället ledde Jesu uppståndelse och himmelfärd till en ännu intensivare andlig kamp för kyrkan. Kristi upphöjelse innebar att en strid utbröt i himlen, som skildras i Uppenbarelseboken 12. Resultatet av denna strid blev att Djävulen och hans änglar kastades ner på jorden. I Nya testamentets tid kan Djävulen inte anklaga de troende inför Gud så som han kunde under Gamla testamentets tid, som vi hör om i Job och Sakarja. När Djävulen såg att han inte kunde övervinna Mikael och hans änglar, eller tillintetgöra kyrkan, eller anklaga de utvalda inför Gud så bytte han taktik. Under hela den nytestamentliga tiden för Djävulen och hans onda andar ett ursinnigt krig mot var och en av de troende, personligt och individuellt, för att om möjligt få någon med sig i sitt fall. Det heter: *I sitt raseri mot kvinnan (alltså Kristi kyrka) gick draken bort för att strida mot hennes övriga barn, dem som lyder Guds bud och håller fast vid Jesu vittnesbörd.* Det är denna fas i kriget som vi är inne i nu. Draken går till attack mot var och en som tror på Jesus.

All krigsretorik som Nya testamentet använder om de troende eller kyrkan har enbart en andlig innebörd. När Jesus sände ut de sjuttio två lärjungarna så var det inte för att döda allt levande eller förstöra städer utan de skulle förkunna att *himmelriket är nära och bota sjuka, uppväcka döda, göra spetälska rena och driva ut onda andar.* Det var en effektiv andlig krigsföring för när de förkunnade evangelium såg Jesus Satan falla från himlen som en blixtnedslag. Det är enbart i andlig mening Nya testamentet använder krigstermer, som när vi manas att ta på oss hela Guds vapenrustning (Ef 6:10-20). Vårt krig är mot Satan, synd och en gudsfientlig värld. Segern är vår i Kristus som redan besekrat denna oheliga treenigheten. *I allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss* (Rom 8:37). Men striden är inte så andlig att den inte involverar våra kroppar som är den helige Andes tempel, skapade till att göra

goda gärningar. Den helige Andes tempel får vi inte förstöra genom att ställa våra kroppar i syndens tjänst. Paulus skriver: *Vet ni inte att ni är Guds tempel och att Guds Ande bor i er? 17 Om någon fördärvar Guds tempel ska Gud fördärva honom. Guds tempel är heligt, och det templet är ni* (1 Kor 3:16-17). Men striden är andlig. Andens svärd som vi manas att föra är inte ett svärd av stål, för *vi kämpar inte mot kött och blod, utan mot furstarna, mot makterna, mot världshärskarna här i mörkret och mot ondskans andemakter i himlarymderna* (Ef 6:12).

Som vi hört faller Satan från himlen som en blixtnär evangeliet förkunnas. Genom evangelium i ord och sakrament räddas människor från undergång och utrustas för strid mot ondskans makter: synden inom oss och djävulen och världen utom oss som försöker få oss på fall. Det är nödvändigt för alla kristna att ta avstånd från synder som motsvarar kananéernas avskyvärdheter: avgudadyrkan, otukt, homosexualitet, abort, ockultism och annat sådant. När sådana avskyvärdheter tränger in i kyrkan så ska det utrotas med andliga medel: tillrättavisning och om nödvändigt genom exkommunikation. Bindenyckeln är det nytestamentliga medel som närmast motsvarar tillspillogivningen i Gamla testamentet. Jesus sade till sina lärjungar: *"Frid vare med er! Som Fadern har sänt mig sänder jag er." 22 Sedan han sagt detta, andades han på dem och sade: "Ta emot den helige Ande! 23 Om ni förlåter någon hans synder så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder så är han bunden."* (Joh 20:21-23)

Den gudomliga befallningen att döda och förstöra gavs till Josua och Gamla testamentes Israel. Nya testamentets kyrka har inte fått någon befallning att utmäta dödstraff, eller något annat kroppsligt straff. Istället förs kriget vidare genom att förlåta ångerfulla syndare eller undanhålla förlåtelse från obotfärdiga syndare. De dagar är förbi då en nation förde Herrens krig. Syftet med detta är också passerat. Men alla kristna på jorden utgör tillsammans en sann, osynlig kyrka, som är den stridande kyrkan och vapenrustningen är andlig.

Kristendom skiljer sig totalt från islam. Militanta former av islam praktiserar *jihad*, som är religiöst motiverade krigshandlingar i syfte att utvidga det geografiska område där islam är förhärskande eller sprida terror bland alla som inte erkänner profeten Mohammed. *Jihad* skiljer sig totalt från Josuas krig. Befälhavaren för HERRENS här förde befälet över Josuas här, angav strategin och deltog genom att mönstra naturkrafterna. Kriget var Guds straffdom över ett folk som under Guds tålmod fått lång tid att omvända sig men nu fyllt sina synders mått. Gud har aldrig gett Josuas tjänst till någon annan. Mohammed sände i sitt testamente, den sista suran, ut de muslimska trupperna med uppgift att döda. När muslimer dödar icke-muslimer och andra som de betraktar som otrogna så begår de mord och visar därmed vilken andes barn de är. Jesus sa till judarna som ville döda honom: *Ni har djävulen till far och vill följa er fars begär. Han har varit en mördare från början ...* (Joh 8:44)

Om hämndepsalmerna ska vi bara säga att det är Guds folks önskan som är i harmoni med Guds vilja och gärning - för HERREN är en Gud som förlåter överträdelse synd och skuld men han straffar oförlåten synd. I hämndepsalmerna ger vi vårt bifall till det. Men kom ihåg att för den nytestamentliga kyrkan är striden enbart andlig och de militära termerna Nya testamentet använder har en andlig betydelse. Guds vapenrustning är av andlig natur. Det närmaste den nytestamentliga kyrkan kommer den gammaltestamentliga tillspillogivningen är i förvaltningen av bindenyckeln, att förlåtelsen undanhålls från dem som inte vill ångra sina synder eller lämna dem. Det är bara oförlåten synd som blir straffad, och så har det alltid varit, och så kommer det att förbli.

Sammanfattning.

Syftet med HERRENS krig är fred. Krig utbröt när Satan föll och svepte med sig en tredjedel av himmelens här i sitt fall. När Satan ingick allians med människorna förklarade Gud krig för att bryta den alliansen, han satte permanent fiendskap mellan djävulen och kvinnan, hans avkomma och hennes. Gud förutsade att en speciell avkomling skulle krossa Satans makt. Den konflikt som sedan följde har fått flera timliga, jordiska och nationella utbrott och genomslag. Bibeln lär oss hur vi ska förstå världshistorien och varför människor mördas eller dödas och krig bryter ut. Djävulen har varit en lögnare och mördare från början. Guds Son uppenbarades för att göra djävulens gärningar om intet. Han vann seger på korset och band den starke för att plundra hans hus. Genom evangeliet om Jesu seger förs människor ut ur djävulens fångenskap in i Guds rike. Syftet med HERRENS krig är fred och Jesus bjöd också fred efter sin seger. Han sa till sina lärjungar: *Frid vare med er.*

På ett sätt framställer Josua bok det övergripande syftet med HERRENS krig, det är att skapa fred och en trygg plats för sitt folk. På det sättet förebildar boken den dag då den stridande kyrkan här på jorden ska bli den triumferande kyrkan i himlen. Guds folks arvedel är inte jordiska besittningar utan en ny skapelse, de nya himlar och den nya jord som Gud ska skapa. Och Bibeln ger oss klart besked om hur vi vinner seger: *allt som är fött av Gud besegrar världen. Och detta är den seger som har besegrat världen: vår tro. 5 Vem kan besegra världen utom den som tror att Jesus är Guds Son? (1 Joh 5:4-5)*